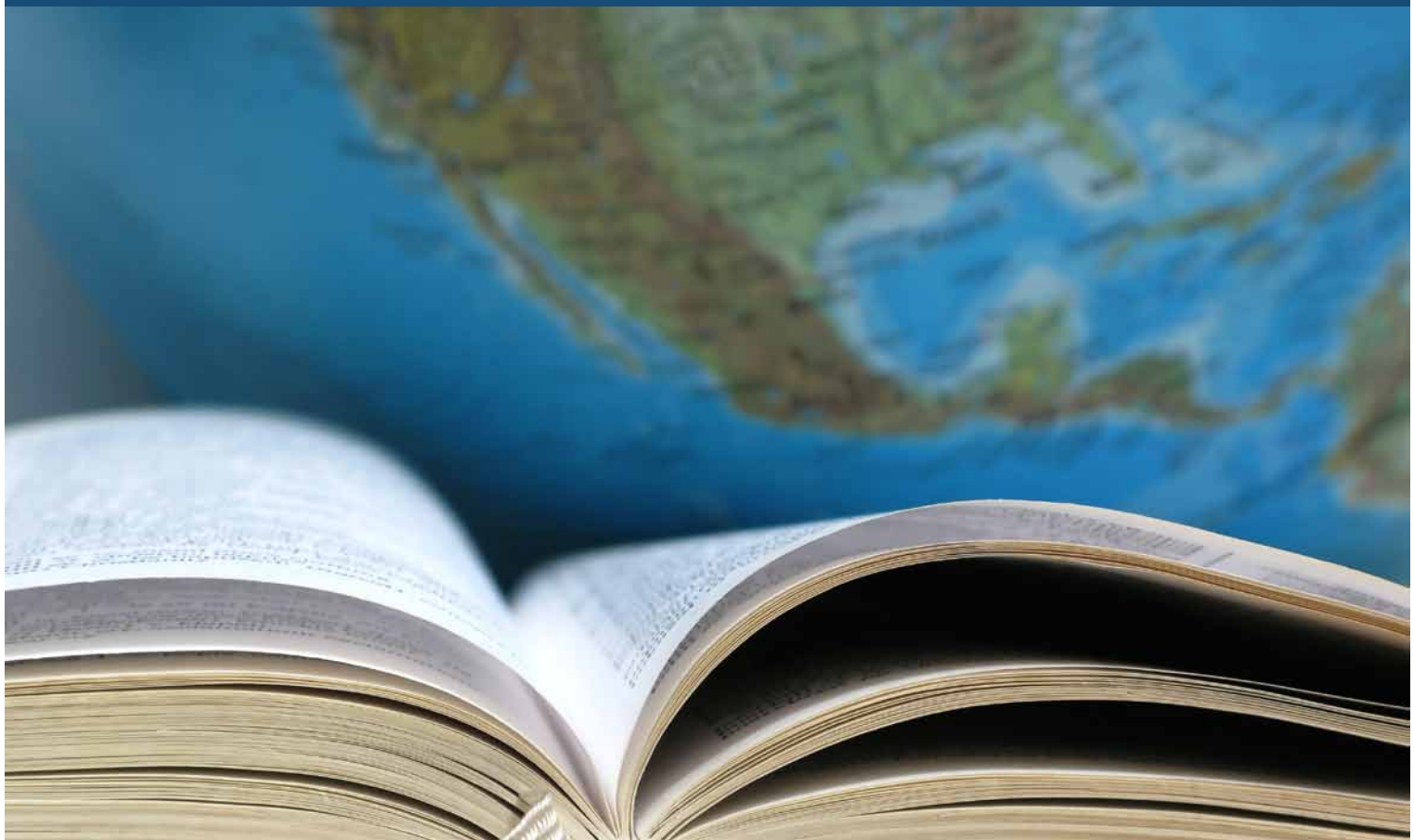

baptistu vēstnesis

Zināšanas un izglītība ir laba. Pieredze un spēja analizēt noder. Bet tas viss arī var paralizēt, un piemēri nav tālu jāmeklē. Pasaule ir pilna ar zinošiem un izskolotiem (izskatotiem) cilvēkiem, kuri ir kļuvuši kā skrūvītes mehānismā, kurš nedarbojas. Tiek darīts tik daudz, ko it kā kaut kādas normas sagaida, bet ko nevienam īsti nevajag un kas nevienu neuzrunā.

Pasaulē, kurā ir tik daudz nezināmā, nav iespējams visu labi izplānot un balstīt pieredzē. Lai arī varam mācīties no vēstures, tomēr panākumi pagātnē negarantē, ka tas darbosies nākotnē. Priekšā ir pasaule, kāda vēl nav bijusi, ar izaicinājumiem, kuri atšķiras no vakardienas. Vislabākie plāni jau rīt var izrādīties atmetami. Piemēram – kurš zina, kas notiks ar globālo vai Latvijas ekonomiku vai klimatu? Ja nevaram paredzēt un izplānot, tad tomēr varam drosmīgi spert nākamo soli ar to, kas mums ir dots un kas ir mums atklāts, ja arī viss ceļš nav redzams. Ja arī viss ceļš nav izgaismots, tad tomēr Dievs dod gaismu nākamajam solim un vajag drosmi, lai to spertu.

Reizēm izšķirošās nav zināšanas un pieredze, bet drosmē rīkoties, arī visu nezinot, nespējot izskaidrot vai paredzēt. Drosmē rīkoties par spīti lielai iespējai izgāzties un kļūdīties. Tikai gatavībā izgāzties var notikt kaut kas liels. To, kur nav šī riska, to jau visi dara. Pagātnē redzam tam daudz piemēru. Pirmie Latvijas baptisti. Jaunu draudžu dibināšana un dievnamu celšana pirms 150 gadiem. Mūsu latviešu baptistu misija Brazīlijā un Bolīvijā. Varonīgā darba turpināšana par spīti padomju teroram. Tā nebija darbība, kas balstīta spējā visu saprast, izanalizēt un paredzēt. Tā nebija mīņāšanās, iemītas taciņas un tikai kaut kā ierasta turpināšana, bet drosmīgi meklējumi un riskēšana. Tā bija drosmē darīt to, kas ir iespējams dotajā brīdī. Nebija zināšanu par to, kas būs rīt, tikai pārliecība, ka Dievs visu tur Savās rokās. Mums ir vajadzīga šī drosmē. Dievs, piedod mūsu bailes un mazticību!

Pēteris Sproģis
LBDS bīskaps

Boāsa pļaujas svētki

Rīgas Āgenskalna draudzes mācītāja Edgara Maža svētruna par Rutes grāmatas 2. nodaļu

Rīgas Āgenskalna draudzes mācītājs Edgars Mažs

Trūkums senatnē un trūkums tagad. Tie, kas pazīst trūkumu, zina arī, ko nozīmē taupīt, izdzīvot ar mazumu, būt pieticīgam. Grūti laiki. Kā dzīvot tad, kad ir bijis trūkums? Kā dzīvot tad, ja dzīve pamazām sāk nostabilizēties un varbūt nedaudz iet uz augšu? Par to runā viena no skaistākajām Vecās Derības grāmatām – Rutes grāmata. Stāsts par Boāsu, kurš ir ne tikai turīgs, bet arī dievbijīgs.

DIEVBIJĪBA

Un redzi, Boāss nāca no Bētleme un sacīja pļāvējiem: “Tas Kungs lai ir ar jums!” Un tie atbildēja: “Tas Kungs lai tevi svētī!” (2:4) Grāmatas kontekstā lasām, ka Boāss bija godīgs. Godīgs pret Ruti, kuru bija iemīlējis, godīgs pret vistuvāko radnieku, kuram ir jāpilda likums par pēcnācēja radīšanu savam mirušajam tuviniekam. Boāss neizmanto ne savu stāvokli, ne arī Rutes bezpalīdzību, lai panāktu to, ko vēlas. Un tas nav viegli, jo tad, ja ir līdzekļi, ir tik viegli izmantot to priekšrocības. Bībele nesaka, ka būt bagātam ir slikti. Problēma sākas tajā brīdī, kad bagātībai līdzīnāk kārdinājums uz to paļauties. Kad ir tik daudz, ka vairāk neko nevajag, vai gluži pretēji – gribas vairāk un vairāk, un sirdī nav miera. Boāsa sveiciens strādniekiem un viņu atbilde liek domāt par augstiem dievbijības standartiem. Būt uzticīgam Dievam toreiz nozīmēja palikt minoritātei. Vairums no tautas sekoja elkiem. Tas bija briesmīgs laiks, bet Dievs palīdzēja Boāsam uzticēties Viņam. Boāsa dievbijība nav tikai tukši vārdi. Tā ir pārsteidzoša, jo tā realizējas viņa

attieksmē pret Ruti.

ATTIEKSME PRET SIEVIETI – SVEŠTAUTIETI

Un launaga laikā Boāss viņai sacīja: “Nāc šurp un ēd, un mērc savu kumosu skābumā.” Tā viņa sēdēja blakus pļāvējiem, un viņš pasniedza viņai graudzētus labības graudus, un viņa ēda, līdz paēda, un atstāja vēl pāri. (2:14)

Rute, trūkuma dzīta, meklē kādu, kas būtu uzticīgs Dieva likumam un ļautu viņai lasīt vārpus, kas paliek pēc tam, kad lauks nopļauts. **“Es iešu tīrumā lasīt vārpus tā aizmugurē, kā acis es atrādīšu labvēlību.” (2:2)**

Bada laikos cilvēki nereti kļūst nejutīgi, pārkāpjot Dieva likumu, kas dots, lai aizsargātu nabagus. Izraēliešiem vajadzēja atstāt lauka stūrus nenopļautus, lai nabags varētu iet un paņemt to daļu, kas viņam pienākas. Bet Boāss šo likumu nav aizmirsis. Vēl vairāk – viņš ir gatavs parādīt labvēlību sievietei un turklāt vēl sveštautietai. Nemot vērā to, cik negatīva bija ebreju viriešu attieksme pret sievieti, Boāss rāda pavisam citu piemēru. Viņš aicina Ruti ne tikai lasīt vārpus tīrumā, bet arī ļauj viņai ēst kopā ar saviem kalpiem. Un tas liek domāt par Boāsa sirdi. Par to, ka viņš kļūst par Rutes sargu. Bet šajā attieksmē ir kaut kas tāds, kas kontrastē ar pārējo viriešu attieksmi pret Ruti.

“Lai viņa lasa arī starp labības kūlīšiem, un nedarīet viņai pāri, bet izvelciet pat drusku no kopiņām viņai un atstājiet, lai viņa lasa, un nerājiet viņu.” (2:15-16) Boāss paredz arī potenciālas briesmas. Viriešu sabiedrībā sieviete bija tik neaizsargāta. Nebija neviena, kam viņa būtu varējusi sūdzēties, ja tiktu pazemota. Boāsa piemērs liek domāt arī par šodien, kad it kā jau virieši izturas pret sievieti kā līdztiesīgu, bet joprojām jūtas pārāki par sievieti. Un mūsu sabiedrība joprojām ir ietekmēta no egoistiskās viriešu patmīlības, jo, pat darot vienu un to pašu darbu,

sieviete bieži saņem mazāku atalgojumu nekā virietis. Boāss ir unikāls, laužot ne tikai tradīcijas, bet laužot arī pats savu grēcīgumu un egoismu. Un savā ziņā tas ir kāds priekšvēstnesis Jēzum Kristum, kurš nāca, lai atjaunotu arī sievietes cieņu un godu sabiedrībā, kur virieši bija kļuvuši tik nežēlīgi, ka pat negribēja sarunāties ar sievieti. Boāss ir ne tikai dievbijīgs, ne tikai sieviete aizsargājošs, bet arī...

DEVĪGS UN ŽĒLSIRDĪGS

Un tā lasīja tīrumā līdz vakaram, tad izkūla to, ko bija salasījusi. Tas bija apmēram viena ēfa miežu. (2:17) Boāsa devība izpaužas ne tikai tajā, ka viņš ļauj Rutei lasīt vārpus, bet arī tajā, ka viņš neuzliek Rutei nekādus ierobežojumus. Viņa var lasīt tik, cik viņa grib lasīt. Ēfa miežu ir apmēram 20 kilogramu graudu, kas varēja būt mēneša norma nabagam, kurš lasa vārpus tīrumā. Boāss ir goda vīrs, kuram nav žēl dalīties ar to, kas viņam pieder. Un tā ir

īpaša iezīme – nebūt skopam, bet būt devīgam. Kāpēc mums jābūt devīgiem? Jo devīgums ir Dieva dāvana mums. Viņš ir pār mēru devīgs, dodams mums visu, kas vajadzīgs dzīvei. Dieva devība cilvēkam ir motīvs, lai es un tu būtu devīgs, lai par mani un tevi nekad neteiktu: “Viņš nekad nevienu neko nedod, viņš ir skops, nenovīdīgs, sēž pats uz savas bagātības.” Boāss redzēja Rutes nabadzību un neaizsargātību, un tā bija viņa mīlestība uz trūcīgajiem, lai neatstātu gan Ruti, gan Naomiju nabadzībā. Jā, viņš bija viņu radnieks, bet cik daudz radnieku nepalīdz savējiem, kad tie nokļuvuši nelaimē.

Grūtos laikos mēs mācāmies smagas atziņas. Betlēmē bija bada laiki. Arī Latvijā un pasaulē šad un tad ir trūkums, un, gaidot rudenī un ziemu, arī mūsu sirdis nereti ir satrauktas. Bet Dievs palīdz un atalgo, un svētī dievbijību un žēlsirdību. Boāss bija Dieva izredzēts būt līdzās divām neaizsargātām sievietēm un palīdzēt viņām. Un viņš kļūst par ķēniņa Dāvida vectēvu. Uzticīgs Dievam grūtos laikos. Un tas ir izaicinājums arī mums šodien.

Pasaules slavenā
spāņu mīma
viesizrādes Rīgā

**Carlos
Martínez**

**30 gadi
veidojot
klusumu**

3. un 4. oktobrī
Dailes teātrī, Mazajā zālē
plkst. 19:00

Bilētes var iegādāties
Biešu paradīzes kasēs un
www.bilesuparadize.lv

9. starptautiskais
monoizrāžu
festivāls Zvaigzne
2011

Ventspils baptistu draudze

Ventspils draudze, tāpat kā Sakas un Užavas draudzes, ir viena no trim pirmajām baptistu draudzēm Latvijā, kas dibinātas pirms 150 gadiem – tālajā 1861. gadā. Jau 1870. gadā

draudzē darbu aizsāk arī koris, bet vēl pēc dažiem gadiem, 1875. gadā, Ventspilī tiek uzcelts pirmais baptistu lūgšanu nams Latvijā (tajā joprojām darbojas svētdienskola un draudzes kanceleja). 1895. gadā tiek uzbūvēts tagadējais dievnams, un tā celtniecības darbos līdzdarbojušies visi draudzes locekļi – gan atbalstot finansiāli, gan strādājot būvlaukumā, sagatavojot materiālus un citādi. Draudzes vēsturē ir bijuši dažādi posmi, bijuši kāpumi un kritumi, taču nemainīga cauri gadiem ir bijusi Dieva vadība un Viņa svētības, kas caur draudzi ir aizsniegušas arī apkārtējos cilvēkus.

Protams, darbs nevarētu sekmēties, ja nebūtu vadītāju – cilvēku ar dedzīgām sirdīm, kas uzņemas atbildību un ved līdzi arī pārējos. Varam būt pateicīgi par daudziem mācītājiem, kas dažādos laikos ir pašreizējā kalpojuši Ventspils draudzē, par kora vadoniem, kas ap sevi pulcinājuši dziedātājus, mācījuši un iedvesmojuši viņus, lai dziesma skanētu Dieva godam, par mūziķiem, kuri uzticīgi bijuši savā vietā ik dievkalpojumā, par svētdienskolotājiem, par diakoniem, par ... Uzskaitījumu varētu turpināt ilgi, jo katrs draudzes kalpotājs ir ar savu liecību un pieredzi, kas bijusi par svētību līdzcīvēkiem.

Žanis Ludviks, ilggadējs Ventspils draudzes mācītājs

Ventspils baptistu draudze

Dibināšanas gads: 1861.

Draudzes locekļu skaits 2011. gadā: 340 (332 locekļi 2010. gadā)

Svētdienskolēnu skaits: 40

Īpaši jāpiemin ilggadējais Ventspils draudzes mācītājs Žanis Ludviks, kura simtgadi šogad atceramies. Ž. Ludviks kalpoja Ventspilī 40 gadus (1944 - 1984), būdams apkārtējo cieniņu sirdsgudrs Dieva kalps grūtajā padomju varas laikā, kas rūpējās ne vien par savu draudzi, bet centās atbalstīt arī tuvējās mazākās draudzes. Tāpat nevar nepieminēt kora vadoni Kristu Hintenbergu, kurš draudzes kori vadīja 34 gadus, to paceldams pilnīgi jaunā līmenī, jo pats bija mācījis mūziku un prata iemācīt un iedvesmot arī koristus. Viņa laikā Ventspils draudzes koris ar aptuveni 100 dziedātājiem bijis viens no lielākajiem Latvijas baptistu koriem.

Pateicoties Dieva žēlastībai, kas ir jauna ik rītu, Ventspils draudze turpina dzīvot un darboties par godu Dievam un par svētību savai pilsētai. Šobrīd draudzē ir 340 draudzes locekļi un kalpo sludinātājs Pēteris Tervits. Dievkalpojumi notiek katru svētdienu, bet arī nedēļas laikā ir iespējams būt kopā rīta lūgšanā un vakara dievkalpojumā.

Domājot par dažādu paaudžu cilvēku vajadzību apmierināšanu, draudzē izveidotas un darbojas dažādas darba nozares. Ikviens aicināts atrast savu vietu kādā no mazajām grupām, kuru dalībnieki tiek reizi nedēļā, lai kopīgi studētu Bībeli, lūgtu un stiprinātu cits citu. Dievkalpojumos vienmēr skan mūzika un dziesmas, jo koris turpina dziedāt Dieva godam un arvien ir atvērts arī jauniem dziedātājiem. Paralēli korim draudzē darbojas arī citi lielāki un mazāki dziedātāju sastāvi.

Jaunākā paaudze mīļi tiek gaidīta svētdienskolā, kur bērni vairākās vecuma grupās iegūst pirmās zināšanas par Dievu un Bībeli savam vecumam atbilstošā veidā. Katru vasaru notiek nometne vai vasaras Bībeles skola bērniem, ko ar nepacietību gaida gan mazākie, gan lielākie svētdienskolēni, jo tas arvien ir spraigiem un interesantiem notikumiem piepildīts laiks. Mācību gada laikā regulāri tiek ari jaunieši, lai slavētu Dievu dziesmās, padziļinātu savu izpratni par Dievu, kā arī lai vienkārši būtu kopā sadraudzībā un dažādās aktivitātēs. Savukārt tie, kam tuvas fiziskās aktivitātes, ik nedēļu tiek ari sporta zālē.

Draudzē aktīvi darbojas māsu pulciņš – gan tiekoties kopīgos lūgšanu vakaros un pie tējas tases, gan aprūpējot vecos un vientuļos draudzes locekļus un cilvēkus, kas nonākuši trūkumā un nespēj rast izeju no grūtībām. Šajā darbā māsas var atbalstīt ikviens, ziedojot produktus īpašā ziedojumu lādē, kas novietota dievnamā.

Saprotot, ka draudzes uzdevums ir būt par gaismu savā apkārtnē un nest Labo Vēsti uz ārieni – tiem, kas vēl nav piedzīvojuši Dieva mīlestību un vadību savā ikdienā, Ventspils draudze cenšas nenoslēgties tikai savās baznīcas sienās, bet pildīt Kristus doto uzdevumu un aizsniegt cilvēkus ārpusē. Katru mēnesi dievkalpojums, kurā piedalās arī dziedātāji, notiek pilsētas pansionātā. Māsu pulciņa pārstāves un arī citi draudzes locekļi apmeklē slimnīcas paliatīvās aprūpes nodaļu, lai liecinātu par Dievu slimniekiem un viņu piederīgajiem, lai kopīgi lūgtu. Svētdienskolas filiāle darbojas

Vasaras Bībeles skola

Zirās – vietā, kur kādreiz aizsākusies baptistu kustība Latvijā un notikušas pirmās kristības. Tiek organizēti māmiņu vakari jaunajām māmiņām,

kuros jaunās māmiņas var dalīties pieredzē, liecināt par piedzīvoto, kopt kristīgu sadraudzību. Tāpat notiek pāru vakari,

2011. gada kristības

kuros kopīgi tiek meklētas atbildes Dieva Vārdā dažādām dzīves situācijām. Iegūt izpratni par kristietības pamatvērtībām, saņemt atbildes uz neskaidriem jautājumiem un domāt par Dieva plānu savai dzīvei ikviens aicināts Alfa kursos.

Ventspils draudze ir atvērta draudze, kurā ikviens var atrast savu vietu Dieva plānā un kopā ar citiem kristiešiem pielikt savu roku darbam, kam ir mūžības vērtība.

Ingrīda Mize

Ventspils baptistu draudze

Vēlamies informēt Baptistu Vēstneša lasītājus par iespēju piedalīties

Ventspils baptistu draudzes 150 gadu pateicības dievkalpojumā

š. g. 23. oktobrī plkst. 14:00

draudzes dievnamā. Dievkalpojumā piedalīsies LBDS bīskaps Pēteris Sproģis.

Jau 22. oktobrī notiks salidojums, kura ietvaros paredzēts:

- **plkst. 15:00** piemiņas brīdis pie Ž. Ludvika kapa Ventspils Meža kapos;
- **plkst. 16:30** kopīga dalīšanās atmiņās par Ž. Ludviku draudzes dievnamā;
- laiks sadraudzībā ar dziesmām, liecībām, fotogrāfijām.

Liepājas baptistu Ciānas draudze

Mūsu Liepājas baptistu Ciānas draudze jau kopš 1903. gada pagodina Dievu un kalpo līdzilvēkiem. Informāciju par draudzes vēsturi un redzamākajiem darbiniekiem var lasīt gan J. Tervita, gan citās grāmatās, tāpēc sīkāk pie tās nepakavēsimies.

Liepājas baptistu Ciānas draudze

Dibināšanas gads: 1903.

Draudzes locekļu skaits 2011. gadā: 186
(189 locekļi 2010. gadā)

Svētdienskolēnu skaits: 50

Interesanti, ka baznīca ir celta uz ļoti svarīgas un dzīvas ielas, bet pilsētas pārmaiņu vējos kļuvusi „noslēpta”. Draudzi nemaz tik viegli nevar atrast, bet kas ir to atradis, nekad neaizmirsīs.

Laikam tāpēc Ciānas draudzei ir tik uzticīgi draudzes locekļi, kas gatavi mērot ceļu uz draudzi ne tikai no otras Liepājas malas, bet arī no Saldus, Durbes, Nīcas, Grobiņas un citām vietām.

Draudzes nozaru darbība vērsta uz to, lai mēs ar savu dzīvi pagodinātu Dievu un liecinātu par Viņa varenajiem darbiem tiem, kuri Viņu nepazīst. Mūsu draudze ir aizlūdzēju draudze, it īpaši seniori. Dievs uzklausa viņu sirsnīgās lūgšanas, un pēdējā laikā daudzi cilvēki ir izjutuši aizlūgšanu vareno spēku gan pie savas veselības, gan pie garīgajām un materiālajām vajadzībām.

Draudzes sludinātājs
Andris Bite

Draudzē darbojas koris, kas brīnišķīgu diriģentu vadībā palīdz veidot noskaņojumu dievkalpojumos un pasākumos. Koris kopīgi svin svētkus, dodas ekskursijās, lai būtu sadraudzībā.

Draudzes māsu pulciņš regulāri nāk kopā, lai aizlūgtu par draudzi un plānotu sociālo darbu. Mūsu zupas virtuvē ik nedēļu tika pabaroti apmēram 200 cilvēku. Pašreiz remontējam virtuvi un tad plānojam darbu atsākt.

Draudzes jaunieši ir darbīgi un atsaucīgi arī darbam ārpus draudzes. “Lielie Jāņi” bija tam pierādījums. Jaunieši ir organizējuši slavēšanas ansambli, Bībeles studiju grupu, pašreiz tiek domāts par darbu ar 12-14 gadus veciem tīņiem.

Pavasārī sākām organizēt vīru brokastis, tagad turpināsim. Tajās studēsīm Bībeli, aizlūgsim un domāsim par draudzi. Liels atbalsts draudzes darbā ir diakoni, pensionētie mācītāji un draudzes vecajs.

Svētdienskola darbojas, kalpojot gan draudzes cilvēku, gan apkārtnes bērniem. Bērni mācās par Dievu, par attiecībām, netiek aizmirstas arī aktivitātes. Svētkos bērni priecē draudzi ar priekšnesumiem, ikdienā arī talko un apmeklē draudzes pagalmu, lai spēlētos.

Draudzes dzīvi vada padome un valde. Valdes locekļi, draudzes priekšnieks J. Čirksis plāno tekošos darbus, grāmatvede M. Reimane mēģina finansiāli pamatot viņa redzējumu, savukārt sekretāre A. Kalna aizlūdz un stiprina ar labu vārdu mācītāju, kad liekas, ka esam tik ļoti daudz uzņēmūšies.

Patiesi, praktiski darāmā ir ļoti daudz. Jāremontē virtuve, lai tā atbilstu ēdināšanas prasībām. Jāatjauno augststāvs, lai būtu viegli transformējama telpa, kurā varētu sadzīvot koris, svētdienskola un jaunieši. Tiek remontēta kanceleja, lai tā būtu gaiša un patīkama. Nesen ievilkts jauns ūdensvads un kosmētiski atsvaidzināta kafejnīca. Vēl ir plāni par divām telpām, kurās būtu vieta māmiņām un viņu delveriem, kuri dievkalpojumā mēdz sludināt līdzī mācītājam.

Mūsu draudze būtu pateicīga par jūsu aizlūgšanām, jo gribam rīkoties saskaņā ar Dieva gribu, nevis savā gudrībā. Ir arī kāda lieta,

Ciānas draudzes dievkalpojums

Draudzes koris

Ciānas draudzes vokālā grupa

Vasaras Bībeles skola

kurai mums finanses pietrūka. Bieži mēs strādājam nākotnei, pie perspektīvām lietām. Bet ir kāda perspektīva, kas sagaida mūs visus – tās ir sirmas galvas, kad paliek nedaudz grūtāk dzirdēt. Mūsu draudzē ir ļoti veca skaņu aparātūra. Mēs būtu ļoti pateicīgi par atbalstu, lai mēs varētu iegādāties kvalitatīvāku aparātūru, kā arī izveidot sistēmu, lai seniori, kuriem tas nepieciešams, varētu sprediķi klausīties austiņās. Īpaši mēs lūgtu bijušos draudzes locekļus – jūsu atbalsts būtu aizkustinošs.

Mūsu rekvizīti: Liepājas baptistu Ciānas draudze,
Reģ. Nr. 90000159087, konts LV10HABA0551003271453.

Lai Dievs svētī mūsu draudzes un vadītājus!

Ar brālīgu sveicienu –

Andris Bite, Ciānas draudzes sludinātājs

Mūža meža misija

Šajā vasarā LBDS bīskaps Pēteris Sprogis dienu pavadīja lidmašīnā, lai nonāktu tur, kur latvieši jau vairāk nekā gadsimtu veic misijas darbu. Izceļošana uz Brazīliju, sapnis par misiju Bolīvijā, drosme, neraugoties uz vecumu, briesmām un nezināmo – tas ir stāsts, ko bīskaps pārvedis mājup.

Brazīlijā ir visai liela latviešu baptistu pēcnācēju kopiena, kas katru gadu pulcējas uz Brazīlijas Latviešu baptistu apvienības kongresu. Sākotnēji no šī brauciena es neko daudz negaidīju. Biju domājis, ka aizbraukšu, runāšu un sprediķošu, taču šis bija no tiem braucieniem, kad tu maz gaidi, bet ļoti daudz saņem.

Lidmašīnas īpašnieks Roberts Štikāns, Brazīlijas Latviešu baptistu apvienības prezidents Benjamins Viljams Keidans, LBDS bīskaps Pēteris Sprogis, pilots Rihards Ķemsis

Šo vietu vēsture ir interesanta. 19. gadsimta 90. gados ap 300 latviešu devās uz tolaik neattīstīto Brazīliju, jo tur varēja dabūt zemi uz izpirkšanu. Cilvēks varēja atbraukt nabags, sākt izcirst mežu un iekopt zemi, izpirkt to un iegūt savā īpašumā. Baptisti arī bija šo cilvēku vidū. Otrs vilnis bija 20. gadsimta 20. gados, kad uz Brazīliju devās vairāk nekā 2000 latviešu baptistu. Šoreiz motivācija bija pretrunīgi vērtējama. Kādiem bija atklāsme, ka tuvojās sarkanais pūķis, tāpēc jādodas prom. Pēc gadiem izrādījās, ka tā bija taisnība. Bija arī daļa neveselīgas un maldīgas motivācijas, jo kādi sludināja, ka būs pasaules gals, tāpēc jābrauc uz Brazīliju. Cilvēki mēnesi ceļoja pāri okeānam uz Brazīliju, tad ar vilcienu un vērsu pajūgiem pa sauszemi, kur bija aizrunāta kolonija Vārpa – 5000 ha mūža mežu. Tas ir apbrīnojami, jo cilvēki devās uz nezināmo, pirms tam neko par to nelasot un *negūglējot*.

Aizrunāta kolonija Vārpa – 5000 ha mūža mežu

Viņi strādājā smagi, bet tropiskās slimības, pieredzes trūkums un citas problēmas darīja savu. Pirmajos divos gados nomira ap 150 cilvēku, puse no tiem – bērni. Vēlāk kādi no Brazīlijas latviešu pēcnācējiem tomēr trāpīgi teica, ka var redzēt, ka Dievs prot rakstīt taisni arī uz šķībām līnijām. Es redzēju liecības un stāstus par to, kā bija dzīvot milzīgā nabadzībā un grūtībās. Taču, ar laika distanci atskatoties, tiešām var redzēt, ka Dievs uz šķībajām līnijām ir taisni rakstījis savu stāstu. To ticību, palāvību un drosmi, kas tiem cilvēkiem bija, Dievs ir atalgojis. Cilvēciski grēcīgais, maldīgais un savtīgais ir atmiris un palicis vēsturē, taču tā varonība un uzdrīkstšanās, kas nesusi labus augļus, ir palikusi. Latvieši, kuri tur aizbrauca, bija „traki” cilvēki. Tas bija mēnesis uz maza kuģīša okeānā, nezinot, kas sagaida galā. Tikpat kā nebija iespējas, ka, ja „nepatikis – atbraukšu atpakaļ”.

Kaut gan – pēc gadiem kādi atbrauca atpakaļ, jo pievīlās notiekošajā un viņiem sagribējās mājās. To var saprast, jo tā ir vieta, kur ir 12 metrus garas žņaudzējčūskas, kas aprij cilvēku veselu, krokodili un 40 grādu karstums. Tie, kas palika Brazīlijā, ātri iemācījās portugāļu valodu un sāka liecināt visās iespējamās vietās. Tāpēc aiz Amerikas un Lielbritānijas, Latvijai ir trešā lielākā misijas ietekme Brazīlijā.

Kad latvieši ieradās Vārpā, izcirta mežus, iekārtoja mājas un sadalīja 5000 ha lielo teritoriju 176 ģimeņu zemes gabalos, tika nodibināta 1600 cilvēku draudze, tobrīd lielākā baptistu draudze Brazīlijā. Ātri vien tika nodibinātas vēl desmit draudzes tuvākajā apkaimē. To tikai Mūžība atklās, kā to Dievs ir lietojis, taču minējums ir, ka vairāku paaudžu laikā latviešu ietekmē ir nodibinātas 2000 draudzes. Tā ir milzīga ietekme.

Savā pēdējā viesošanās dienā Brazīlijā es pabiju kādā brazīliešu draudzē, kuru vada latviešu izcelsmes mācītājs. Pēc dievkalpojuma pie manis pienāca tumšādains cilvēks, vergu pēctecis. Viņš bija dzīvojis Vārpas tuvumā, latvieši bija dalījušies ar viņiem maizē bada laikos un stāstījuši par Jēzu. Šis cilvēks apliecināja, ka visa viņa ģimene bija pieņēmusi Jēzu. Tagad viņš ir cilvēks pusmūžā ar sievu un trim bērniem, teoloģijas semināra students. Un tas ir tikai viens piemērs par latviešu misijas ietekmi Brazīlijā.

Satikām 98 gadus veco Hildu Augstrozi. Viņa kopā ar mammu, vecmāmiņu un māsu ieradās Brazīlijā, kad viņai bija astoņi gadi. Pēc pusgada mamma saslima ar tolaik

98 gadus vecā Hilda Augstroze, kas kopā ar mammu, vecmāmiņu un māsu ieradās Brazīlijā 8 gadu vecumā

neārstējamo dizentēriju un nomira. Zinot, ka mamma ir slima, viņas ar māsiņu atskrēja pie mammas raudādamas.

„Neraudiet, es jūs uzticēju Dievam, un Dievs apsolīja par jums gādāt,” mamma teica, pēc brīža piebilstot, „es redzu, ka Jēzus dod man roku,” un nomira.

Hilda teic, ka tas bijis smagākais laiks dzīvē. Nedaudz vēlāk viņa atrada labu saimnieku prom no Vārpas un varēja kafijas plantācijās lasīt kafiju. Viņai ir skaidra galva, atmiņa, smieklis un joki. Viņa apprecējās 17 gadu vecumā, viņai ir 7 bērni, 37 mazmazbērni un 1 mazmazmazbērns. Var redzēt, ka Dievs tiešām ir bijis uzticams, kā mammai to bija apsolījis.

Kad sākās Otrais pasaules karš, kurā iesaistījās arī Brazīlija, valdība drošības apsvērumu dēļ aizliedza lietot svešvalodas drukāšanā un publiskās sapulcēs. Līdz ar to dievkalpojumi vairs nevarēja notikt latviešu valodā. Lielā mērā tas laupīja to latvisko identitāti. Tur ļoti uzskatāmi var redzēt valodas saistību ar kultūru. Ja tu pazaudē valodu, tu pazaudē tautas kultūru. Dievs to lietoja tā, ka latvieši iesaistījās Brazīlijas draudzēs. Misija tāpēc palika plašāka.

Kādi sapņi, kas tika redzēti, pamudināja latviešus domāt par misiju Bolīvijā. To ir grūti saprast, bet kādi no viņiem bija sešdesmitgadnieki, kuri tā vietā, lai domātu par mierīgām vecumdienām, meklēja iespēju sākt misijas darbu Bolīvijā, kas atrodas totālos džungļos, 1400 km attālumā no viņu dzīves vietas. Vairākus mēnešus viņi meklēja zemi, kas būtu pieejama. Tur nebija ne ceļu, ne elektrības, toties bija agresīvie ajoru indiāņi, kas pazīstami ar īpašu nežēlastību. Taču šie cilvēki juta pamudinājumu šiem indiāņiem stāstīt par Jēzu, saprotot, ka tie ir cilvēki, kuri iet pazušānā.

Pēc vairākiem gadiem radās iespēja iegādāties zemi, ko sauca par Rincon del Tigre. Tulkojumā – Tīģera kakts. Lai tur nokļūtu, nākas pārvarēt daudz grūtību. Harijs Jansons, kuram šobrīd ir 81 gads un kurš gandrīz 60 gadus tur kalpo, stāsta, ka tas bija ilgs ceļš ar vilcienu, pajūgiem,

tad ar laivu, tad atkal jāšus ar vērsi un ar kājām. Latvieši tur izveidoja misiju, lai sludinātu Evaņģēliju. Tas ieliek daudzas lietas perspektīvā – mēs kādreiz kautrējamiem pastāstīt par Jēzu, jo kāds par mums var pasmaidīt. Tur cilvēki riskēja ar to, ka viņiem kāds indiānis var sašķaidīt galvu ar nūju vai nošaut viņus ar bultu.

Pēc apmešanās sākās ilgstoša kontakta meklēšana ar indiāņiem, kuri nelaida sev tuvumā un bija aizdomu pilni, tāpēc mēdza uzbrukt. Daudzus gadus latvieši, riskējot ar dzīvību, tomēr nenēsāja līdzi ieročus, lai tikai nenobiedētu indiāņus. Cilvēki uzmeklēja takas, kur indiāņi bija gājuši, un uz tām atstāja dāvanas, lai apliecinātu savus labos nolūkus. Pēc daudziem gadiem izdevās iegūt kontaktu ar indiāņiem, jo ar kāda civilizēta indiāņa palīdzību izdevās apliecināt savus labos nolūkus. Pēc kādiem gadiem indiāņi sāka atgriezties un nodibināja indiāņu draudzi.

Bolīvijā ir haoss. Vienā iestādē dažādi ierēdņi sniedz dažādas, pat pretrunīgas atbildes. Sākumā mēs domājām, ka mums ļaus šķērsot robežu ar lidmašīnu. Lai to izdarītu, mums bija jāatstāj lidmašīna lidlaukā, jādodas 5 km līdz robežai, kur jāapzīmogo pase, it kā mēs ietu ārā no valsts. Taču tad mēs ar apzīmogotajām pasēm braucām atpakaļ uz lidlauku Brazīlijā, no kurienes tomēr jālido ārā no valsts.

Pavadonis Papatoss

Ceļā uz Bolīviju mums tika atņemta nolaišanās atļauja. Mēs palikām pa nakti uz robežas un meklējām mašīnu. Tas mums prasīja vairāk nekā pusi dienas. Bolīvijā it kā nav auto īres iespējas, taču ar Brazīlijā īrētu mašīnu Bolīvijā iebraukt aizliegts. Izrādījās, ka Bolīvijas konsulatā Brazīlijā bija kāds, kas pazina kādu, kurš var izīrēt mašīnu. Taču, ja mēs šo mašīnu ņemam, mums drošības apsvērumu dēļ esot jāņem līdzi kāds cilvēks ar iesauku Papatoss, jo viņš pazīstot situāciju valstī, policiju un palīdzēsot mums. Pēc dažām dienām mums joprojām nebija skaidrs, kāpēc viņš bija jāņem līdzi, kā vien tas, ka viņš par to saņēma algu – 100 dolārus.

Uz robežas mūs sagaidīja ar mašīnu, taču tā nebija īstā. Nācās gaidīt citu mašīnu – *pickup truck*, kuras kravas kastē laimīgs visu ceļu nosēdēja Papatoss. Mūsu šoferis nesās ar 160 km/h, lai arī atļautais ātrums bija 80 vai 90 km/h. Pa to laiku Papatoss saldi gulēja kravas kastē līdzās mantām, saņēma algu un tajās dienās nepateica nevienu vārdu arī tad, kad mūs kontroles punktā apturēja armija.

Zeme, ko sauc par Rincon del Tigre

Vienkāršs ēdiens. Daudz kas tiek audzēts uz vietas, tomēr daudz ko nākas ievest no Brazīlijas.

LBDS bīskaps Pēteris Sproģis ar legendāru cilvēku – Hariju Jansonu. To, ko viņš ir piedzīvojis, vairums cilvēku pat nav grāmatās lasījuši

Internātskolā pārsvarā mācās bolīviešu zemnieku bērni. Indiāņi skolā ilgi nemācās. Ajoru indiāņi uzskata, ka, ja paši nav pabeiguši skolu, kāpēc gan bērnam tas būtu jādara? Ja jau lasīt iemācījies, tad pietiek uz skolu iet. Skolā ir ļoti liela disciplīna un patriotiskā audzināšana, ik rītu skanīgi tiek dziedāta himna un pacelts valsts karogs. Skolai ir arī desmit filiāles, kur 100 km rādiusā ir skolas. Tās ir būdiņas, kur reizi mēnesī notiek mācības – bērniem tiek mācīts Bībeles stāsts, rēķināšana un lasīšana, taču tajā pašā laikā kādi vīri skaidro vietējiem vīriem Evaņģēliju.

Harijs Jansons ilgus gadus vadījis misiju, bet nu to dara viņa dēls Samuels, kuru dēvē par latviešu krokodilu mednieku Dandiju. Samuels ir pilots, ķīmijas un fizikas skolotājs, tekoši pārvalda piecas valodas, tajā skaitā arī ajoru valodu, gājis medībās un izdzīvojis neiespējamās situācijās. Kamēr es tur biju, Samuels bija izsaukts uz pārrunām ar valdību, jo valdība vēlas ielikt skolā komunistu skolotājus no Kubas, kā arī pārtraukt mācīt ticības mācību. Samuels nemitīgi atsakās no šiem piedāvājumiem, bet tam vajadzīga liela gudrība. Arī Harijs ir apbrīnojams cilvēks, kurš pelnījis vismaz Trīs zvaigžņu ordeni. Mēs ar džipu atbraucām no robežas līdz misijai četrās stundās. Harijam šis ceļa garums prasīja sešas septiņas dienas.

Skolas sapulce. Vietējie bērni atnākuši, lai satiktos un ieraudzītu LBDS bīskapu

Kāds cits stāsts – Rinkonā bija kurjers, vārdā Jānis Liģeris, kurš bieži kaut kur devās sešu vērsu pajūgā milzīgos ratos, vedot nopirktas un pārdodamās mantas. Kādā reizē, kad Jānim bija līdzbraucējs, vakarā pie ugunsкура viņš Jānim vaicāja, ko viņš darītu, ja mežoni uzbruktu. Jānis paķēra šauteni, notēmēja un ar uzskatāmu žestu teica, ka nošautu mežoni. Pēc gadiem kādi indiāņi pieņēma Kristu, gatavojās kristībām un sāka stāstīt paralēlos dzīvesstāstus, jo reizēm viņi bija baltajiem tuvu, nemaz nemanot. Šajā brīdī indiānis Jānim teica: „Kā toreiz, kad tu biji kopā ar to cilvēku, tu pamanījī, ka es tur, krūmos, biju? Mēs bijām aplenkusi jūs ar nodomu nogalināt un nolaupīt jūsu mantas. Brīdī, kad mēs bijām gatavi uzbrukt, es vēl stāvēju tumsā, bet tu paņēmi šauteni un uz mani notēmēji.” Indiāņi domāja, ka tas ir cilvēks, kas redz tumsā, un aizmuka. Caur šo sagādīšanos Dievs viņus pasargāja. Tas ir apbrīnojami, kā mežonīgi indiāņi mainās, kad viņi pieņem Kristu. Pēkšņi ir cits skatījums uz dzīvi, ienāk miers un piedošana.

Septiņdesmit deviņus gadus vecais Jānis Āboliņš dzimis Brazīlijā, bet viņa vecāki bijuši Rīgas Mateja baptistu draudzē. Viņš bija fermeris, tālbraucējs un kuģu meistars, bet Dievs lika sirdī, ka vajag braukt uz Rinkonu misijā. Vairākkārt viņš bija šo lēmumu atlicis, bet Dievs atkārtoti bija devis ļoti skaidras zīmes. Pirms sešiem gadiem Jānis beidzot paklausīja Dieva aicinājumam un devās uz Rinkonu. Viņš jūsmīgi stāsta, ka Dievs svēta viņa dzīvi tur. Viņš teica: „Zini, man agrāk kājas sāpēja, bet te vairāk nesāp. Dievs man dod spēku un prieku, ka varu kalpot šajā misijā.” Viņš varētu būt neapmierināts pensionārs, bet viņš ir atklājis misiju dzīvē. Viņam gluži kā otra jaunība sākusies.

Pavisam nesen Rinkonā sešus mēnešus kalpoja Jelgavas draudzes locekle Liene Svoka. Par viņas iespaidiem varat lasīt viņas Interneta blogā www.svokuliene.blogspot.com.

Misijas vadība par Lienes kalpošanu izteicās ļoti atzinīgi. Runājām, ka, ja vēl būtu jaunieši, kuri ar tādu attieksmi būtu gatavi kalpot, mēs kopīgi meklētu iespējas organizēt misijas praksi Rinkonā.

Kad latvieši iebrauca Brazīlijā, tad visi cirta mežus, lai tos pārveidotu par lauksaimniecībā derīgu zemi. Latvietis Verners Grīnbergs atrada veidu, kā šos kokus realizēt. Verners nopirka gateri, sāka zāgēt nevienam nevajadzīgos kokus un pārdeva tos uz Sanpaulu, tā kļūdams stāvus bagāts. Tajā pašā laikā viņš bija ļoti ticīgs cilvēks, diakons draudzē un vienmēr ļoti interesējās par misiju. Viņš bija sapelnījis naudu, turpināja pelnīt, daudz ziedoja dažādām misijas iniciatīvām. Tad viņš piecas dienas jāja ar zirgu prom no Sanpaulu, uzjāja kalnainā

V. Grīnbergs pie savas leģendārās lidmašīnas stūres

apvidū, uz kuriem neveda neviens ceļš. Ap 1600 m virs jūras līmeņa viņš atrada pilnīgi neapdzīvotu, skaistu kalnu apvidu. Viņam radās doma, ka tur varētu izveidot skaistu pilsētu. Tur bija eiropiešiem patīkams klimats – vēsas naktis, patīkami siltas dienas. Viņš uzbūvēja tur māju. Tad vēl kādi latvieši, ungāri un ukraiņi uzbūvēja šajā kalnā mājas Šveices stilā. Tagad tā ir viena no pazīstamākajām Brazīlijas kūrorta pilsētām – Monteverdi. Tur ir ap 3000 iedzīvotāju, bet regulāri tur atrodas 6000 tūristu, kuri apmetas 137 viesnīcās un viesu namos.

Es gribētu, ka, ja Dievs dod, mēs nākamgad varētu izveidot trīs īsfilmas. Domāju, ka šie stāsti ir ļoti iedvesmojoši. Pirmā filma būtu tieši par Vārpu, par sākotnējo izceļošanu uz Brazīliju, pārvarētajām grūtībām un misiju, kas tomēr netika pazaudēta. Kā, par spīti šķībām līnijām, Dievs raksta taisni. Otra filma būtu par Rinkonu, kā sešdesmitgadīgi cilvēki nebauda mierīgas vecumdienas, bet veic kaut ko varoņīgu, nebaidoties no indiāņiem, čūskām un tīģeriem. Tūkstošiem bolīviešu ir beiguši latviešu skolu, dzirdējuši par Kristu, iemācījušies lasīt, kādi dzīvē tāpēc tālu tikuši, daudzi kļuvuši kristieši. Trešā filma būtu par cilvēku, kuram Dievs dod spēju pelnīt naudu, taču viņš to pārvērš milzīgos ziedojumos un ieguldījumos misijā. Filma stāstītu par vizijas spēku, kad vīrs redz iespēju dibināt pilsētu.

Šie stāsti iedvesmo, jo tie ir vienkārši cilvēki, bet ar radikālu drosmi un paklausību Dieva dotam uzdevumam. Nekādu pasaules godu viņi nesaņem, daudz kas tiek darīts pilnīgi nepamanīti, bet šīs dzīves noteikti nav izniekotas.

Paldies Rīgas Mateja draudzes loceklei Anetei Kukītei par stāstītā pierakstīšanu!

TU NEVARI AIZVEST CITUS TUR, KUR PATS NEESI GATAVS IET

Pārmaiņas draudzē, organizācijā un sabiedrībā sākas ar pārmaiņām tās vadītājos.

Laikā, kad Latvija un pasaule saskaras ar ekonomiskās, politiskās, sociālās un garīgās dzīves izaicinājumiem, ir būtiski nepadoties, bet turpināt augt un tapt par arvien efektīvākiem sev uzticētās dzīves un profesionālās darbības jomas vadītājiem. Vadītājs ne vien pamana trūkumus, bet arī nosprauž tālākās attīstības mērķus, uzņemas iniciatīvu un spēj iesaistīt citus šo mērķu sasniegšanā. Tādi vadītāji ir vajadzīgi arī šodien.

Vadītāju konference GLS mobilizē dažādus pasaules līmeņa vadības speciālistus, lai tie apmācītu, iedrošinātu, dalītos pieredzē un izaicinātu ikvienu vadītāju. GLS video konferences ik gadu notiek vairāk nekā 70 pasaules valstīs, un šogad – pirmo reizi arī Latvijā.

11. un 12. novembrī GLS konferencē Rīgā runās mācītāji Bils Haibelss un Tims Kellers, biznesa analītiķis, bestselleru autors Džims Kolinss, draudžu tīkla *North Point Ministries* dibinātājs Endijs Stenlijs, bijušais *General Electric Company* priekšsēdētājs Džeks Velčs, organizācijas *International Justice Mission* prezidents Gerijs Hogens un rokgrupas U2 solists Bono.

Pērn GLS konferenci Tallinā apmeklēja vairāki mūsu draudžu mācītāji un kalpošanas nozaru vadītāji. Viņu teiktais par šo konferenci:

Pēteris Sproģis, LBDS bīskaps, GLS Latvija Rīcības komitejas priekšsēdētājs:

Ikvienā draudzes jomā un līmenī – bērnu, mūzikas, mazo grupu, sieviešu, sociālās kalpošanas un citur - ir nepieciešami labi vadītāji. Daudzas labas iespējas ir palikušas neizmantošanas vai sabojātas vadītāju trūkuma vai kvalitātes dēļ. Pašreizējiem un potenciālajiem vadītājiem ir nepieciešams augt, tikt izaicinātiem un iedrošinātiem. Tāpēc ticu, ka katram esošajam un topošajam vadītājam šī konference būs par svētību un lielu iedrošinājumu. Lekciju tematika un lektoru kvalifikācija ir ļoti augstvērtīga.

Izmantojiet šo iespēju un centieties piedalīties. Jā, tas maksā, bet daudz, daudz, daudz vairāk draudzei maksā stagnējoši vadītāji vai vadītāju trūkums. Reizēm tas pat draudzei var maksāt tālāku pastāvēšanu un jebkādu jēgpilnu darbību.

Edgars Mažis, Rīgas Āgenskalna draudzes mācītājs:

GLS ir iespēja ikvienam mācīties no pasaulē atzītiem līderiem par to, kā vadīt labāk un efektīvāk. Bija iedrošinoši dzirdēt citu vadītāju pieredzi un apzināties, ka vadītājs nekad nav pilnīgs – vienmēr ir jāmācās un jāiet vienu soli tālāk. Veselīga mācība, iedrošinoša gaisotne, sadraudzība ar citiem vadītājiem. Jāpiedalās.

Ģirts Ašnevis, Vīlandes baptistu draudzes mācītājs:

Mūsu draudzēs trūkst līderu – to bieži dzirdam. Par līderiem nepiedzimst. Tie veidojas, un katrs draudzes vadītājs ir atbildīgs par to. GLS ir lieliska iespēja dzirdēt, kā veidojas līderi. Iesaku ikvienam mācītājam apmeklēt GLS kopā ar savas draudzes esošajiem un potenciālajiem līderiem, lai kopīgi diskutētu un nospraustu mērķus.

GLS norisināsies 11. – 12. novembrī draudzes „Labā Vēsts” telpās Rīgā, Ūnijas ielā 99. Vislielākie ieguvēji šajā konferencē būs tie vadītāji, kuri ieradīsies kopā ar savu komandu un lekcijās dzirdētās idejas uzreiz varēs likt lietā, izvērtējot situāciju savā draudzē, uzņēmumā vai organizācijā, pieņemot lēmumus un nospraūžot mērķus nākotnei.

Izmantojiet iespēju reģistrēties par pazeminātu dalības maksu līdz septembra beigām! Pieteikšanās konferencei ir pabeigta tikai ar brīdi, kad ir saņemts dalības maksas maksājums.

Pieteikšanās

tāl. 67284452

mob. 29368831

e-pasts: GLSLatvija@gmail.com

web: www.glslatvija.lv

Artūrs Līmanis ir BPI 1. kursa students. Jau vairāk nekā pusgadu Artūrs darbojas ar Vidzemes – Valmieras, Cēsu un Siguldas jauniešiem, apvienojot resursus, veidojot mācekļus, sagatavojot viņus dzīvei.

Pastāsti par savu bērnību!

Piedzimu es Rīgā. Līdz 6 gadu vecumam es runāju tikai krievu valodā, gāju krievu dārziņā. Mans tētis ir latvietis, mamma – krieviete.

Tētis izlēma mani sūtīt latviešu skolā, tāpēc pirms skolas uz vienu gadu mani aizsūtīja uz latviešu dārziņu, kur iemācījies latviešu valodu.

Kad es pēdējo gadu gāju bērnudārzā, mani vecāki izšķīrās. Kopš 8 gadu vecuma dzīvoju ar vecvecākiem, tikai nedēļas nogales pavadīju pie mātes vai tēva. Tagad, kad man ir 26 gadi, es ļoti novērtēju to, ka dzīvoju kopā ar vecvecākiem. Ja es būtu palicis kopā ar vienu no vecākiem, manis šeit nebūtu.

Es esmu ļoti pateicīgs saviem vecvecākiem, jo tas, kas es esmu, lielā mērā ir, pateicoties viņiem. Viņi bija kā mani īstie vecāki. Mana vecāmamma bija ļoti mīļa. Ar vecotēvu, bijušo armijnieku, pulkvedi, mums gan ir bija daudz strīdu. Viņš bija ļoti stingrs pret mani, pusaudžu gadus nelaida mani ārā, kamēr nebiju izmācījies. Bet es esmu pateicīgs, ka viņš mani audzināja ar stingru roku, jo maniem draugiem pārsvarā bija „vējš galvā”. Kad viņš pirms 3 gadiem nomira, sapratu, ka mērķtiecība, visi tie rezultāti, kurus esmu sasniedzis skolā, lielā mērā nākuši, pateicoties viņam.

Mani vecvecāki bija dievbijīgi. Vecāmamma bija luterāne, vecaistēvs bērnībā bija bijis katolis, tad – pārliecināts komunisti, bet pirms 15 gadiem viņš atgriezās pie Dieva, kļuva par dedzīgu kristietu. Viņš apzvanīja visas savas paziņas, stāstot par Dievu. Arī visiem, kuri nāca ciemos, viņš liecināja par Dievu. Viņš man bija labs piemērs. Man bija smagi, kad mana vecāmāte pirms 4 gadiem nomira. Vecaistēvs arī pēc tam ne gadu nenodzīvoja, viņam bija sāpīgi pārdzīvot vecmammu. Es pats viņus kopu, pēc tam – apglabāju.

Kāds bija tavs ceļš pie Dieva?

Mans ceļš pie Dieva ir ļoti saistīts ar mana tēva meklējumiem. Viņš atgriezās pie Dieva, kad man bija kādi 11 gadi. Viņš tolaik bija nodzēries, neredzēja dzīvei jēgu. Tad sāka iet uz Mateja draudzi, kur piedzīvoja Dievu, kas viņu dziedināja no tuberkulozes, alkohola. Mans tēvs kļuva par jaunu radījumu un bija tik dedzīgs. Dažreiz man pat bija kauns, jo viņš liecināja visiem un visur – cilvēkiem sabiedriskajā transportā, veikalā. Arī es gāju Mateja draudzes svētdienskolā, jauniešos. Tur arī es pieņēmu Jēzu.

Tētis Mateja draudzē palika kādus trīs gadus. Tad viņš kopā ar savu otro sievu sāka apmeklēt krievu vasarsvēku draudzi „Labā Vēsts” Zinātnu akadēmijā. Es devos viņam līdzī. Tas bija fantastisks laiks – sirsnīgi, atvērti, dievbijīgi jaunieši, labākā vieta, kur pavadīt tīna gadus. Šajā draudzē es ieguvu savas ticības garīgos pamatus.

Mans tēvs meklēja radikālāku ticības izpausmes veidu. Pēc kāda laika viņš saprata, ka Dievs viņu aicina uz kristiešu draudzi „Prieka Vēsts”. Lai gan negribēju atstāt draudzi, ko apmeklēju, es aizgāju līdzī tēvam, jo viņš bija mana garīgā autoritāte. Arī laiks draudzē „Prieka Vēsts” bija ļoti labs laiks. Piedaloties slavēšanā, es attīstīju savus talantus, sāku spēlēt bungas. Dievs man ir devis labas komunikācijas spējas, es ar daudziem sadraudzējos. Tagad es nožēloju, ka vienas dienas laikā pārrāvu visus kontaktus ar saviem draugiem šajā draudzē, jo atkal izvēlējos sekot savam tēvam viņa meklējumos.

Šoreiz tēvs pievienojās kādai mājas grupai, kurā runāja par kādu pravieti. Tā izrādījās maldu mācība, kas piedāvāja ārēji ļoti bībelisku, taču pamatos ļoti maldīgu vēsti. Mans tēvs tam noticēja un pārliecināja arī mani. Es tur biju nopietni iesaistījies kādu pusotru gadu. Taču Dievs pārdabiskā veidā mani izveda ārā. Es sapratu, ka nedrīkstu paļauties uz cilvēkiem, ka jāatgriežas pie Bībeles. Man palīdzēja nometne „Testa režīms”, kurā es redzēju, kā Dievs uzrunā cilvēkus. Kad aicināja nākt priekšā cilvēkus, kuri vēlējās pieņemt Dievu, priekšā iznāca puse nometnes. Es biju šokā. Jo mājas grupā man tika mācīts, ka, tā kā tuvojās pasaules gals, cilvēki pie Dieva vairs neatgriežas. Tajā vakarā Dievs mani salauza. Es sapratu, ka Dievs ir dzīvs, Viņš joprojām strādā. Un viss, kur es esmu bijis, kam es līdz tam biju ticējis, ir maldi. Dievs apstiprināja savu mīlestību pret cilvēkiem, pret mani.

Kad atskatos uz šo laiku, secinu, ka biju sekojis cilvēkam, savam tēvam, nevis Dievam, iespējams, tāpēc, ka man ar Dievu tolaik nebija tik dzīvu attiecību. Es apzinos, ka tā ir mana problēma, ka pakļaujos cilvēku, draugu ietekmei, esmu bijis tāds līdzdziedātājs, bez sava mugurkaula. Man palicis prātā Valda Indrišonoka novēlējums kādā nometnē: „Nekad, nekad neskatieties uz cilvēkiem.”

Pēc tam sākās manu attiecību ar Dievu atjaunošanās laiks. Dievs mani pamazām dziedināja no maldiem, joprojām dziedina. Man galvā dažkārt joprojām noris dialogs ar maldu mācību. Vecās idejas mēģina pārliecināt par pretējo. Tāpēc es daudz dziļāk „roku” teoloģijas jautājumos. Maldu mācības paņem savā varā tik dziļi, sagrauj cilvēku dzīves, prātus. Tās ir tik spēcīgas un viltīgas, ka ir gandrīz nerealī tikt no tām ārā. Es apzinos, ka Dievs mani no tā apbrīnojamā veidā izveda ārā. Manu tēvu vēl nē. Šos piecus gadus man ir bijis grūti ar viņu komunicēt. Viņš joprojām man ir autoritāte. Man ir jābūt stiprai ticībai, ar viņu runājot, bet es ticu, ka Dievs izvedīs ārā arī viņa ģimeni.

Tu esi spējīgs izmēģināt roku daudzās jomās ...

Es visu laiku meklēju savu aicinājumu. Vispirms strādāju kā grāmatvedis, tad man bija iespēja strādāt galda spēļu biznesā. Tas bija interesants darbs. Biju ļoti daudzās Latvijas skolās, vadīju pasākumus, spēles. Man patīk strādāt ar jauniešiem. Es viņus izjūtu, saprotu, zinu, kā jauniešiem „pieiet”. Šajā darbā es ieliku sevi visu, taču nebija nekādu rezultātu. Es „izdegu”.

Mans brālēns ierosināja man savu CV aizsūtīt uz Eiropas basketbola klubiem. Man šī ideja nelikās reāla, jo es pat sporta skolā neesmu mācījies. Bet es nosūtīju CV, saņēmu atbildi no Luksemburgas, aizlidoju par pēdējo naudu, sevi labi parādīju. Taču lai spēlētu komandā, man gads bija jānostrādā Luksemburgā. Man piedāvāja trenera darbu jauniešu klubā. Es atcerējos, ka Dievam biju lūdzis, lai Viņš dod iespēju darboties ar jauniešiem. Dievs mani brīnumaini svētīja – privātmāja, mašīna, pusdienas bez maksas, gāju uz sporta zāli katru dienu. Man arī padevās mans darbs. Visvieglāk un patīkamāk man bija strādāt ar pusaudžu puisi komandu. Vēl man bija jātrenē nemotivētu 13-14 gadu vecu meiteņu komanda. Un vēl man bija absolūti nemotivētu B klases sieviešu komanda, kas pirmajā spēlē zaudēja ar 78 punktiem. Es prasīju Dievam, kāpēc Viņš man ir idevis tādu komandu? Man kā trenerim tas bija tāds pazemojums! Ar to arī sāku treniņus – ar motivāciju.

Sezonas beigās Dievs mani ļoti svētīja, visām manām komandām bija ļoti labi rezultāti. Mana traģiskā sieviešu komanda pat uzvarēja vienu spēli sezonā! Bet galvenais mērķis, kāpēc Dievs man to visu deva, bija labās attiecības ar cilvēkiem. Gada beigās manu audzēkņu vecāki uzaicināja mani uz banketu restorānā, lai pateiktos par darbu. Mani intervēja Luksemburgas centrālā televīzija. Sezonas beigās es meitenēm uzdāvināju sporta Bībeles, pastāstot, ka esmu kristietis. Cilvēki redzēja, ka es mēģināju vienmēr rīkoties pareizi, neaprunāt, cienīt cilvēkus, viņi jūta manu

neliekuļoto attieksmi, ka es esmu citādāks, varbūt jocīgs, taču tas man deva „plusu” iepretim tai mantkārības, aprunāšanas miskastei, kas bija tur, mazajā Luksemburgā. Es ticu, ka Dievam ir plāns arī šai valstij.

Pēc Luksemburgas uz 2 mēnešiem aizbraucu uz Ameriku strādāt par treneri uz, kā izrādījās, ebreju jauniešu nometni. Tas man bija grūts pārbaudījums – izvirtība, netiklība, treniņi nevienu neinteresēja. Pirmajā vakarā biju uz loga atstājis Bībeli – man teica, lai tā nedarot, jo šī ir ebreju nometne. Otrā vakara pasākumā bija hipnotizētāju šovs. Nākamajā vakarā – boulinga vakars, kur boulings bija tikai fons, jo bija uzaicinātas meitenes no blakus nometnes. Sātans man teica: te ir tik izskatīgas meitenes, ņem, kuru gribu, atliek tikai izvēlēties. Visi mani principi tika reāli pārbaudīti. Izgāju ārā un lūdzu Dievu, atgriezies pēc 3 stundām. Es katru dienu cīnījos, atspirdzinājuma nebija nekāda. Bet arī tur es varēju būt par Kristus gaismu. Vienam puisim uzdāvināju Bībeli. Viņi zināja, ka esmu kristietis, ka vakaros neēju dzert, izklaidēties. Dievs šajā laikā bija uzticams, es Viņam par to pateicos.

Tad es atgriezos Latvijā, jo ASV netiku atbilstoši pierēģistrēts. Man piedāvāja darbu Anglijas Kristīgajā basketbola akadēmijā, taču man bija sajūta, ka jāpaliek šeit. Latvijā, jo biju uzsācis kalpot jauniešiem Cēsīs. Es teicu Dievam, ka, ja tas ir Viņa prāts, ka palieku šeit, lai Viņš vienkārši atceļ manas lidmašīnas reisu. Reiss tika pārcelts, tad – atcelts. Trešajā reizē es aizlidoju. Labi novadīju paraugtreniņu, bet es visu to laiku nejutos savā ādā. Es domāju, vai es gribu tikai strādāt un pelnīt naudu, vai arī gribu darīt arī kaut ko citu. Vadībai teicu, ka mēnesī vēlos 1-2 brīvdienas, jo gribēju aizlidot uz Latviju pie Cēsu jauniešiem. Viņi atbildēja, ka to gan nevarot apsolīt – tāds es viņiem nebiju vajadzīgs.

Dievs svētīja manu izvēli. Latvijā es nedēļas laikā neticamā veidā pārdevu dzīvokli, investējot naudu drauga biznesā. Iestājos BPI, jo redzot savā dzīvē šādu Dieva vadību, citādi rīkoties nevarēju. Kopš esmu te, Dievs mani svētī un dziedina katru dienu, katru mēnesi. Protams, es arī krītu, cīnos ar savu raksturu, šaubām, vai šis ir mans īstais ceļš. BPI mūs bieži izaicina – paļauties uz Dievu, bet tajā pašā laikā „kustināt” smadzenes. Dievs var piepildīt visus mūsu sapņus un darīt vēl lielākas lietas par tiem. Es gribētu, lai man tāda ticība arī paliek.

Šovasar tavā dzīvē risinājās lieli notikumi – tu lūdzi kādas meitenes roku.

Pastāstīšu savu stāsta pusi. Es Martu pamanīju pirms 2 gadiem „MissionNet” kongresā Vācijā, pirms tam spēlējām arī kādā bērnu orķestrī, bet tolaik viņa man likās ļoti jauniņa. Pirmoreiz es sadzirdēju Dievu sakām, ka Marta varētu būt mana īstā, janvārī, kad mēs ar puisiem gribējām Martu izjokot. Februārī, Alfas kursa laikā, manu uzmanību piesaistīja Martas dziļā dievbijība, tas, ka viņa meklē Dievu, evaņģelizē draugus – uz Alfas kursu viņai atnāca līdzī visas viņas draudzenes. Arī mani draugi atzina, ka Marta ir ļoti nobriedusi kristiete. Viņi atbalstīja un vēl joprojām atbalsta mani. Mācītājs Pēteris Eisāns smējās, ka es būšu viens no tiem daudzajiem puisiem, kuram nepienākas, bet kuru tik un tā Dievs svētī.

Tā kā Marta ilgu laiku neatbildēja uz maniem uzmanības pierādījumiem, es vairākkārt mēģināju atlaist šīs attiecības, bet, katru rītu pamostoties, viņa no jauna ir manā sirdī. Nevarēju viņu atlaist, jo jutu, ka šīs attiecības ir no Dieva. Arī Martas lūgšana par savu nākamā vīru bija, lai viņš ir garš, lai vispirms viņam iepatīkas viņa, nevis otrādi un lai viņas nākamajam vīram nav garas iepriekšējo attiecību pieredzes. Tiktāl es esmu atbilde uz viņas lūgšanām – man visas attiecības, ko uzsāku, jau pirmajos randiņos kaut kādu iemeslu dēļ izjuka. Līdz šim es domāju, ka tāpēc es esmu neveiksminieks, bet tagad pateicos Dievam, ka esmu ticis pasargāts, tāpat kā Marta. Marta ir pirmā meitene, kuru es iemīlēju vispirms viņas iekšējā skaistuma dēļ. Viņa dod man savu mīlestību, ievieš kārtību manā dzīvē. Es esmu laimīgs, ka Dievs mani svētījis ar kaut ko tik īpašu kā Marta.

Kā mēs varam par tevi aizlūgt?

Es lūdzu Dievam pēc paļāvības, disciplīnas, lai sakārtojās manas attiecības ar vecākiem. Lūdzu Dievam, lai Viņš mani vada turpmāk un lai spēju Viņam uzticēties pilnīgi un iet līdz galam. Lai Dievs svētī darbu Vidzemē ar jauniešiem un, protams, arī manas attiecības ar Martu.

Interviju sagatavoja BPI programmu administratore
Nora Rautmane

Vasara svētdienskolās

Svētdienskolu apvienības darbiniekiem ir patīams prieks par mūsu draudžu svētdienskolām, kuras vasarā savā draudzē organizēja Vasaras Bībeles skolas. Mazs atskats uz vasaras notikumiem dažās draudzēs:

Bauskas draudzē VBS „Nozīmīgo atklājumu sala” norisinājās no 15.-19. augustam. Katra nometnes diena tika organizēta pēcpusdienā. Kopā piedalījās gandrīz 40 bērni. VBS noslēdzās ar skaņu koncertu vecākiem. Gan bērni, gan vecāki bija patiešām pārsteigti un aizkustināti. Mēs ticam, ka Dievs patiešām aizskāra viņu sirdis un noteikti bija bērni, kas šīs

nedēļas laikā pieņēma lēmumu sekot Jēzum. Uzsākoties jaunajam mācību gadam, pēc VBS tagad darbojas tiņu grupa, ko vada draudzes sludinātājs Jānis Čakšs. (*Bauskas svētdienas skolas vadītāja Agnese Čakša*)

Alūksnes draudzē šīs vasaras notikums bija nometne „Ceļš -7” no 5.-13. jūlijam, kas bija pārgājiens no Kuldīgas līdz Ventspilij. Pārgājiens tika organizēts kopā ar Alūksnes ev. lut. draudzi, un to finansiāli atbalstīja novada dome. Pārgājienā piedalījās 21 bērns un 3 skolotājas (no draudzes 6 bērni un jaunieši un 2 skolotājas). Eva Kliesta, nometnes vadītāja raksta: „Nometnē bija lieliski bērni un jaunieši – draudzīgi, tādi, kam var uzticēties, kas nekurn pie pirmajām grūtībām, bet ar prieku darbojas un palīdz cits citam. Atmiņā paliks smieklu pilnie vakari ar spēlēm, zupas vārīšana uz ugunsкура, skaistie saulrieti, naksnīgā pastaiga pa Ventspili. Kopīgi ejot vienu ceļu, bija pietiekami laika iepazīties, parunāt un klusu padomāt. Daudzi pēc nometnes atzina, ka guvuši atbildes uz savā dzīvē svarīgiem

jautājumiem. Esam pateicīgi Dievam par apsardzību un vadību nometnes laikā, paldies visiem, kas aizlūdza.” (*Alūksnes draudzes svētdienskolas vadītāja Anta Apine*)

Viesītes draudzē šī vasara bija svētīgs laiks ikvienam bērnam. No 22. līdz 24. jūlijam notika VBS „Arbūza svētki”, kurā piedalījās 49 bērni.

Organizēšanā iesaistījās 27 pieaugušie – draudzes cilvēki, vecāki un pilsētas iedzīvotāji. Pēc šīs nometnes

50 Viesītes bērni un 10 pieaugušie piedalījās arī Jēkabpils krievu baptistu draudzes organizētajā nometnē Višķos, kur pavadīja svētīgus un aizraujošus brīžus, uzzinot vairāk par Jāzepa dzīvi. (*Viesītes draudzes mācītājs Juris Grigs*)

Ainažu draudzē gan bērni, gan pieaugušie šajā vasarā piedzīvoja īpašu svētību. Viņi jau ilgāku laiku bija lūguši, lai Dievs dāvā līdzekļus draudzes nama jumta atjaunošanai. Dievs atbildēja uz lūgšanām, sūtīt līdzekļus un līdzī tam arī labus draugus no ASV. Ar divu sadraudzības draudžu palīdzību tika noorganizēts neaizmirstams VBS „Seglu Ridža rančo” un uzlikts draudzes namam jumts. (*Agrita Loca, Ainažu svētdienas skolas vadītāja*)

Materiālu apkopojā **Dace Freivalde** un **Elza Roze**

ZIŅAS DRAUDZĒM

MĀSU APVIENĪBA

LBDS Māsu apvienības kongress 28. un 29. oktobrī Rīgā, Lāčplēša ielā 37

Piektdien, 28. oktobrī:

Plkst. 15:00 Reģistrēšanās un kafija

Plkst. 16:00 Atklāšana un svētbrīdis. Viesis: slud. M. Tumanovskis.

Plkst. 19:00 Lūgšanu dievkalpojums. Viesi: māc. E. Plaviņš, muzicēs L. Kļaviņa un draugi. Kongresa viesis - Bulgārijas Baptistu sieviešu vadītāja Dimitrina Operovna.

Sestdien, 29. oktobrī:

Plkst. 9:00 Reģistrēšanās un kafija

Plkst. 10:00 Svētbrīdis

Programmā: kalpošanas prezentācijas un vīzijas par MA nākotni: evaņģelizācija un mentoringi, sociālā kalpošana, konferences, nometnes un jauni virzieni. Noslēguma svētbrīdī piedalīsies LBDS bīskaps P. Sproģis.

Pieteikšanās: līdz 17. oktobrim caur Māsu kalpošanu draudzēs vai pa mob. 29393316, MA tālr. 67227195 (trešdienās) vai e-pastu: marta.kalpo@lbs.lv.

Īpaši mīļi aicinātas māsas no draudzēm, kurās nav organizētas sieviešu kalpošanas un kuras nav piedalījušās MA kongresā!

LBDS SVĒTDIENSKOLU APVIENĪBA

Sveicam visus svētdienskolotājus, uzsākot jauno mācību gadu! Vēlam īpašu Dieva gudrību, mācot bērniem Vēsti par Kristu. Lai katrā no draudzēm izveidojas laba svētdienskolotāju komanda, kurās viens otru atbalsta atbildīgajā darbā.

SA pateicas Peterlevicu un Snikeru ģimenēm Brazīlijā. Pateicoties viņu ziedotajiem līdzekļiem, vairāk nekā 40 lauku vides svētdienskolas un mazāko draudžu svētdienskolas varēs saņemt finansiālu palīdzību mācību gada uzsākšanai.

Atgādinām, ka SA ir iespējams iegādāties mācību programmu „Ticība”.

Septembrī ir iznācis jau **piektais „Labas Ziņas Bērniem”** e-žurnāliņš! Izdevums bezmaksas ir lejupielādējams www.svetdienskola.jimdo.com sadaļā „**Labas Ziņas Bērniem**”! Šoreiz - dažādi uzdevumi par Bībeli, rudens rokdarbu idejas un uzvedības noteikumi skolā. Izdevumā arī sveiciens un informācija vecākiem un skolotājiem, iepazīšanās ar divām svētdienskolām, interesants stāsts par mazā zēna Anša ikdienas gaitām, arī izkrāsojami zīmējumi, dziesma par Bībeli un daudz kas cits! Izdevumam izveidota lapa portālā draugiem.lv www.draugiem.lv/labaszinasberniem/ (Žurnāla redaktore **Dace Šūpule**)

Materiālu apkopojā **Dace Freivalde** un **Elza Roze**

KORA DARBŅĪCA

29. un 30. oktobrī Aizputes baptistu draudzē notiks jauniešu pasākums, ko daudzi labāk atpazīst ar nosaukumu „Kora darbnīca”. Šis ir jau devītais „Kora darbnīcas” gads.

Pēdējos gados „Kora darbnīca” pulcinājusi ap 150 jauniešu no visas Latvijas. Arī šogad jaunieši sanāks kopā, lai kopīgi mācītos dziesmas, draudzētos un piedalītos vakara koncertā, kurš ik gadu ir pārsteigumiem bagāts. Un pat ja Tu

neesi domājis piedalīties „Kora darbnīcā”, tad nāc kā vienkāršs klausītājs, lai kopīgi dziedātu un nestu Gaismu pasaulē. Nāc pats un ņem līdzi draugus! Uz tikšanos Aizputē!

DIENVIDBAPTISTU VIESOŠANĀS LATVIJĀ

No 22. līdz 26. augustam Latvijā viesojās pārstāvji no ASV Dienvidbaptistu savienības. Uz Latviju bija atbraukuši Pauls Rīds no Imanuela draudzes Kalifornijā, kurš jau vairākus gadus ir iesaistījies Baltijas Pastorālā institūta darbā, Rendijs Makvorters, kurš vada departamentu, kas rūpējās par veselīgas draudzes izaugsmi. Vēl komandai bija pievienojušies Rūbens Galarza un Bekija Durana, kas pārstāvēja Vīnakoka draudzi Kalifornijā.

Brauciena mērķis bija uzsākt partnerattiecības ar Latvijas draudzēm un draudžu dibināšanas grupām, galvenokārt apzinot situāciju. Mūsu viesiem bija iespēja apciemot vairākas draudzes un grupas, lai vairāk uzzinātu par to darbību, vajadzībām un nākotnes iespējām. Visiem bija iespēja viesoties Vaiņodes un Liepājas Ciānas draudzēs, Karostā, Grobiņā, Siguldas draudzē, Rīgas Mateja draudzē, Garkalnē un Ropažos.

Pirmās partnerattiecības jau ir nodibinātas starp Ropažu grupu un Vīnakoka draudzi (Vine Church). Šīs draudzes pārstāvji divas dienas pavadīja Ropažos, lai iepazītos ar Ilvaru leviņu un viņa ģimeni, kā arī kopīgi kalpotu. Ja viss izdosies, tad jau nākamgad šīs draudzes grupa varētu viesoties Ropažos, iesaistoties dažādos projektos.

Mēs ļoti ceram, ka jau tuvākajā nākotnē ASV draudzēm izdosies uzsākt partnerattiecības arī ar citām Latvijas draudzēm un draudžu dibināšanas grupām.

Kaspars Šterns

LBDS bīskapa vietnieks jaunu draudžu dibināšanas jautājumos

LĪDZJŪTĪBA

Ciedra Arāja (17.12.1938. – 22.08.2011.)

2011. gada 22. augustā Dievs Mūžībā aizsauca Ventspils draudzes ilggadējo svētdienskolas vadītāju, skolotāju un māsu pulciņa darbinieci Ciedru Arāju. Mūžības gaismā lai spīd, viņai staigājot Mūžības ceļus.

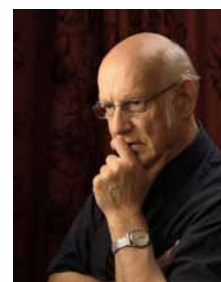
MŪŽĪBAS GAISMĀ

Ojārs Ginters (16.11.1930. Rīga – 10.09.2011. Minstere)

2011. gada 10. septembrī Minsterē pārstāja pukstēt Ojāra Gintera sirds, kas bija neatlaidīgi pukstējusi Mūžībai. Viņš bija kalpojis kā Rīgas Golgātas draudzes diakons un padomes priekšsēdētājs. Viens no pagrīdes baptistu Dziesmu grāmatas veidotājiem. Padomju varas gados ļoti aktīvi iesaistījies kristīgās literatūras tulkošanā, pavairošanā un izplatīšanā, gan arī dzīves novakarē šo literatūras darbu turpināja sadarbībā ar misiju *Licht im Osten* (Gaisma austrumos). Dzejnieces Natālijas Ginteres dzejas krājumu izdevējs. Padomju varas represēts.

Ojārs par savu dzīvi reiz teica: „Es izvēlējos dzīvot Mūžības gaismā. Tā laika un mūsdienu problēma bija un ir tuvredzīga domāšana. Tomēr – lai dzīvotu pilnvērtīgi, ir jādomā par Mūžību un tās vērtība jāsaudzē un jāglabā sirdī.”

Ojāru Ginteru gaišā piemiņā patur dzīvesbiedre Zvaigznīte, meita Sarma, kā arī draugi un ticības māsas un brāļi Latvijā.

oktobris

1

Pateiksimies un lūgsim par kristīgiem skolotājiem un kristīgo mācību skolās. Lūgsim par mūsu bērniem visā Latvijā – par tiem, kas aug ģimenēs, un par tiem bērniem, kas aug bez vecākiem. Lūgsim par ģimeņu attiecību dziedināšanu.

2

Šodien Pļaujas svētki. Pateiksimies un lūgsim par Latvijas laukiem, par ļaudīm, kas novāc ražu. Lai Dievs dod spēku un izturību, darot šo grūto un visiem nepieciešamo darbu Latvijas lauksaimniecības izaugsmei.

3

Pateiksimies un lūgsim par Rīgas Vīlandes draudzi, tās mācītāju Ģirtu Ašņevicu un viņa ģimeni. Lūgsim par jauniešu kalpošanu METRO, kura uzsāk jauno sezonu. Lūgsim, lai jaunie ļaudis iepazīst Kristu, lūgsim par ģimenēm, lai pietiek gudrības, audzinot dievbijīgus bērnus, lūgsim par Evaņģēlija pasludināšanu ārpus baznīcas. Lūgsim par vecāko paaudzi draudzē, lai Dievs palīdz ieraudzīt jaunas kalpošanas iespējas.

4

Lūgsim par Izraēlas Baptistu draudžu asociāciju ar tās 19 draudzēm, kas apvieno 800 locekļus.

5

Pateiksimies un lūgsim par Rucavas draudzi. Lai Dievs dod draudzei mācītāju un garīgu atjaunošanos tuvākajā apkārtnē.

6

Aizlūgsim par Eiropas Baptistu federācijas jaunievēlēto prezidentu Hansu Guderīnu no Vācijas.

7

Lūgsim par Latvijas draudzēm, kurās nav garīdznieku – Aizvīķu, Jelgavas, Limbažu, Mālpils, Piltenes, Rucavas, Skrīveru, Valdemārpils – Ārlavas. Lūgsim palāvību Svētā Gara vadībai un atvērtību Dieva plānam caur mums.

8

Lūgsim par Garīdznieku brālību. Pateiksimies par Garīdznieku brālības vadītāju Pēteri Eisānu un viņa ģimeni. Lūgsim pēc garīgā spēka, izturības un Svētā Gara vadības visiem garīdzniekiem.

9

Pateiksimies un lūgsim par Baltijas Pastorālo institūtu. Lai Dievs svētī institūta vadību, darbiniekus, studentus un atbalstītājus.

TALSU DRAUDZE

Plkst. 11:00 Draudzes gadasvētki.

Viesi: Ventspils draudzes sludinātājs Pēteris Tervits un Valdmaņu dzimtas mūziķi.

CĒSU DRAUDZE

Plkst. 11:00 102. draudzes gadasvētki.

Viesosies Ventspils baptistu draudzes koris.

10

Pateiksimies un lūgsim par Sakas draudzi, par tās mācītāju Teodoru Bērziņu. Lai Dievs svētī un dod jaunu redzējumu draudzei, tās darbam un attīstībai.

11

Lūgsim par Ungārijas Baptistu savienību. Tā apvieno 368 draudzes ar 11854 locekļiem.

12

Pateiksimies un lūgsim par Saldus draudzi, tās mācītāju Jāni Balodi un viņa ģimeni. Aizlūgsim par draudzes muzikālo kalpošanu, svētdienas skolas un saimniecisko darbu. Lai Dievs uzrunā cilvēkus atsaukties kalpot draudzē un sludināt Evaņģēliju pilsētas apkārtnē, ka Patiesības Vēsts dziļi iesakņotos cilvēku sirdīs un nestu bagātīgus atgriešanās augļus.

13

Lūgsim par jaunām misijas vietām. Pateiksimies par visām iespējām kalpot ārpus savu draudžu robežām un lūgsim, lai to būtu arvien vairāk.

14

Pateiksimies un lūgsim par LBDS vadību – bīskapu Pēteri Sproģi, vietniekiem Kasparu Šternu, Pēteri Eisānu un Viktoru Abramovu, LBDS Padomi un izpilddirektori Žannu Drūnesi un viņu ģimenēm. Aizlūgsim par tālākām nākotnes iecerēm, lai LBDS darbs būtu labs atbalsts mūsu draudzēm.

15

Pateiksimies un lūgsim par jauniešu kalpošanu. Lūgsim, lai Dievs uzrāda tos jauniešus, kas ar degsmi un aizrautību sludinātu Viņa vārdu un sētu neticīgo sirdīs Viņa mīlestības sēklu.

16

Lūgsim Dieva gādību ikvienam, kam šobrīd klājas grūti. Pateiksimies Dievam par Viņa pastāvību un to stabilitāti, ko Viņš mums Savā žēlastībā dāvā šajā ekonomiski nestabilajā laikā. Lūgsim, lai mūsu sirdis pieķeras Viņam, ne Viņa labajām dāvanām.

RĪGAS EVANĢĒLIJA DRAUDZE

Plkst. 15:00 Rīgas Evaņģēlija baptistu draudzes dievkalpojumā draudzes priekšnieks Ervans Grbčjans tiks svētīts LBDS sludinātāja kalpošanai. Dievkalpojums notiks Rīgas speciālajā pamatskolas – attīstības centra aktu zālē, Ķengaragā, Salaspils ielā 14. Visi laipni aicināti!

17

Pateiksimies un lūgsim par Sārnates draudzi un tās sludinātāju Egilu Ozoliņu un viņa ģimeni. Aizlūgsim par katru draudzes locekli, lai mēs būtu dzīvi akmeņi dzīvā Dieva draudzē. Lai apkārtnē rastos vajadzība pēc Dieva, interese un veselīga ziņkārība par to, kas notiek Sārnates baznīcā. Izlūdzamies Dieva vadību iesāktiem remontdarbiem. Pateiksimies par šovasar izrakto aku un ūdeni.

18

Lūgsim par Skotijas Baptistu savienību ar tās 172 draudzēm un 13 365 locekļiem.

19

Pateiksimies un lūgsim par Siguldas draudzi, tās sludinātāju Sandiju Aizupieti un viņa ģimeni. Lūgsim, lai attīstās svētdienas skolas darbs un par jaunu palīgu piesaistīšanos skolotājiem. Pateiksimies par jauniešiem, kas meklē ceļus, kā vairāk iepazīt Dievu. Lūgsim un pateiksimies par cilvēkiem, kas ilgus gadus uzticīgi kalpojuši draudzē.

20

Lūgsim par mūsu draudžu locekļiem svešumā. Lūgsim pēc Dieva aizsardzības, drosmes un gudrības, kalpojot Viņam un nesot Viņa vārdu ārpus Latvijas.

oktobris

21

Lūgšim par Muzikālās kalpošanas apvienības darbu. Lūgšim svētību, izdošanos un spēku mūzikas kalpošanas vadītājam Mārim Dravniekam un viņa ģimenei. Pateiksimies par mūsu draudžu mūziķu nesavtīgo kalpošanu.

22

Pateiksimies un lūgšim pēc Dieva gudrības Kristīgās vadības koledžas kalpošanām. Aizlūgšim par tās vadību, darbiniekiem un studentiem, lūgšim par zināšanu praktisko pielietojumu dzīvē.

VENTSPILS DRAUDZE

Plkst. 15:00 mācītāja Žaņa Ludvika 100 gadu jubilejas atcere Ventspils Meža kapos;

Plkst. 16:30 kopīga dalīšanās atmiņās par Ž.Ludviku draudzes dievnamā

RĪGAS MISIONES DRAUDZE

22.-23. oktobrī Kristīgo skolotāju konference Pestīšanas Tempļi.

23

Lūgšim Dieva spēku nest prieku, mīlestību un cerību katram, ko satiksim. Lūgšim, lai mūsu dzīve patiesi apliecinātu citiem, kāds Dievs ir mūsu Kungs.

VENTSPILS DRAUDZE

Plkst. 14:00 Draudzes 150 gadu pateicības dievkalpojums ar LBDS bīskapa Pētera Sproģa piedalīšanos.

RĪGAS MATEJA DRAUDZE

Draudzes 144. gadasvētki. Dievkalpojumi plkst. 9:30, 11:30 un 18:00

24

Pateiksimies un lūgšim par Skatres draudzi, tās sludinātāju Arti Peterlevicu un viņa ģimeni. Lūgšim par aktīviem cilvēkiem draudzē, lai Dievs viņus svētī. Lūgšim, lai Dievs paplašina draudzes svētdienskolu, lai ieaicina vairāk puīšus jauniešu kalpošanā, lai svētī darbu ar „Fusion” jauniešiem un lai liek draudzi par svētību apkārtējiem cilvēkiem.

25

Lūgšim par Portugāles baptistu konvenciju.

26

Pateiksimies un lūgšim par Rīgas Jauno Evaņģēlisko draudzi un tās mācītāju Pēteri Samoiliču un viņa ģimeni. Lūgšim par cilvēkiem, kas dzīvo baznīcas apkārtnē, lai viņi atsauktos Evaņģēlija vēstij.

27

Lūgšim par izdevniecību „Amnis”, par tās vadītāju Edgaru Godiņu un viņa ģimeni. Aizlūgšim par jaunām iecerēm nākotnē, tulkojot, izdodot un izplatot kristīgo literatūru.

28

Lūgšim par Māsu apvienību un tās vadītāju Elitu Lapiņu un viņas ģimeni. Lai Dievs dod gudrību, pildot Kristus doto uzdevumu. Lūgšim, lai Māsām pievienojas jaunas darbinieces. Aizlūgšim par šīs dienas Rīgas Semināra draudzes telpās notiekošo Māsu apvienības kongresu „Ja dzīvojam Garā, tad arī staigāsim Garā”.

29

Aizlūgšim par Lietuvas Cerības festivālu, lai tas ir cerīgs un auglīgs Lietuvas cilvēkiem un lai Dieva vārds uzrunā un aizdedz cilvēku sirdīs mīlestību uz Viņu.

30

Lūgšim pēc īpašas mīlestības un spēka tiem, kas strādā ar vientuļajiem un nespējīgajiem, kā arī ar cilvēkiem ar īpašām vajadzībām gan draudzēs, gan ārpus tām – pensionātos, mājas apmeklījumos, slimnīcās un sociālajos centros.

RĪGAS MATEJA DRAUDZE

Plkst. 12:00 Televīzijas dievkalpojums. Sludina LBDS bīskaps Pēteris Sproģis.

31

Ticības atjaunošanas diena. Reformācijas svētki. Lūgšim par draudžu vienotību un savstarpēju atbalstu un saskaņu, lai cilvēku sirdīs valdītu mīlestība, lēnprātība un satiecība. Aizlūgšim par garīgo atjaunošanos attiecībās ar Kristu.

SVEICAM!

Lauri un Maiju Tartarus Valmierā – ar meitiņas Ances piedzimšanu 18. augustā!

Valteru un Ilzi Mitānus Mazsalacā – ar dēliņa Kārļa piedzimšanu 10. septembrī!

SVEICAM JUBILEJĀ!

11. oktobrī sludinātājam Oskaram Jēgermanim 55 gadi (Kandavas un Jaunpils draudze)

12. oktobrī sludinātājam Andrim Jēgermanim 30 gadi (Ģipkas draudze)

13. oktobrī mācītājam Aivaram Atvaram 55 gadi (bij.Golgātas draudze)

30. oktobrī Markam Sandbergam 50 gadi

SVEICAM, UZSĀKOT KOPĪGO LAULĪBAS CEĻU!

17. septembrī Ivetu Pūķi un Haraldu Bartkeviču!

PATEICĪBA

Užavas draudze pateicas visiem labas gribas cilvēkiem, kuri ziedoja naudu un laiku, lai tiktu atjaunots Užavas draudzes dievnamš. Un liels paldies visiem, kas palīdzēja 150 gadu jubilejas svētku organizēšanā, un tiem, kas ieradās, lai būtu kopā ar Užavas draudzi šajos svētkos. Lai Svētais Gars piepilda cilvēku sirdis priecīgai kalpošanai!

BĪBELES LASĪŠANAS PLĀNS OKTOBRIM

1. Lūkas 1, Jāņa 1:1-14	17. Mateja 14, Marka 6,
2. Mateja 1, Lūkas 2:1-38	Lūkas 9:1-17
3. Mateja 2, Lūkas 2:39-52	18. Jāņa 6
4. Mateja 3, Marka 1, Lūkas 3	19. Mateja 15, Marka 7
5. Mateja 4, Lūkas 4-5,	20. Mateja 16, Marka 8,
Jāņa 1:15-51	Lūkas 9:18-27
6. Jāņa 2-4	21. Mateja 17, Marka 9,
7. Marka 2	Lūkas 9:28-62
8. Jāņa 5	22. Mateja 18
9. Mateja 12:1-21, Marka 3,	23. Jāņa 7-8
Lūkas 6	24. Jāņa 9:1-10:21
10. Mateja 5-7	25. Lūkas 10-11, Jāņa 10:22-42
11. Mateja 8:1-13, Lūkas 7	26. Lūkas 12-13
12. Mateja 11	27. Lūkas 14-15
13. Mateja 12:22-50, Lūkas 11	28. Lūkas 16-17:10
14. Mateja 13, Lūkas 8	29. Jāņa 11
15. Mateja 8:14-34, Marka 4-5	30. Lūkas 17:11-18:14
16. Mateja 9-10	31. Mateja 19, Marka 10